

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sanctissimo Christi Iesv Dei Et Hominis Amore

Le Gaudier, Antoine

Coloniae Agrippinae, 1620

Vnde pendeat perfectio æstimatiua & duplex eius modus? cap. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50572)

mus, vt quantum fieri potest
tantæ bonitati, æstimatio no-
stra apte respondeat.

VNDE PENDEAT PERFECTIO
æstimatoria, & duplex eius
modus?

CAPVT XL.

Pendet tota hæc perfectio
ex apprehensione rei ama-
tæ, ea enim mutata mutatur
necessariò æstimatio, ac pro-
inde hæc substantialis perfe-
ctio: Quare vix credi potest
quã necessaria sit cognitio Dei
& Christi, rerumq; diuinarũ,
vt dignam de ijs æstimationẽ
concipere, & ita perfectè ama-
re possimus, vt conuenit, &
quia in varijs varia est tum co-
gnitio Christi, tum æstimatio,

D 6 ideo

ideo non vnus est modus perfectionis huius substantialis.

*æstima-
tiua a-
moris
perfectio
ad salu-
tem ne-
cessari*

Nam quædam æstimatio præcisè necessaria est ad actus huius amoris substantiam, sine qua consistere nullo modo potest. hæc verò in eo posita est, quod Christum eiusq; bonitatem, ac proinde gloriam, & amicitiam tanti faciamus, vt pro nullo alio bono eam perdere velimus, & malum quo ea tollitur tantum æstimemus, vt nullum omnino malum sit aliud quod nõ potius præ illo eligamus. Hoc enim qui nõ habet, verè Christum diligere non potest: Hæc à nobis petebat cùm Apostolis diceret, qui amat animam

suam

suam plus quam me, non est
me dignus, & qui amat animā
suam perdet eam: qui autem
odit animam suam propter
me, in vitam æternam custo-
dit eam. Et sanè insignis iniu-
ria Dei bonitati in carne

Luc. 14.

Marc. 8.

Matt. 10.

Christi nobis cognitæ irroga-
tur, cū quid ei ita præponi-
tur, quasi ipsa nihili fiat, id
quod fit per peccatum mor-
tale, quo pretiosissimus Chri-
sti sanguis abiectissimè con-
culcatur, omniaque eius me-
rita, labores, plagæ, dolores,
& ipsa mors inanis æstimatur,
præferturq; non modò terra
coelo, infernus Paradiso, bre-
uis voluptas delitijs perpe-
tuis, sed quod etiam indigni-

D 7 us est,

*Æstima-
tio amo-
ris Chri-
sti perfe-
ctior.*

us est, Christo Barrabas, Dia-
bolus Deo. Atque hæc infima
est amoris æstimatio. Aliave-
rò quædam perfectior est non
per additionē gradus ad gra-
dum, vt fit cūm idem actus
intenditur, sed substantialiter
& entitatiuè, quo nimirum
aucta cognitione excellentiæ,
bonitatis Christi, gloriæq; e-
ius, & amicitia, tanti eum fa-
cimus, eiusq; bonitatem, glo-
riam, & amicitiam, vt pro nul-
lo alio bono velimus non tan-
tūm eam perdere, sed nec mi-
nimam in ea pati iacturā, aut
per vllum erga quamcumque
creaturam, affectum etiam le-
uem ab ea retardari; adeoque
bonum quodlibet creatum,

& nos

& nos ipsos longè postponimus, non tantum ipsi toti amicitiae CHRISTI, sed perfectioni eiusdem, & minimae eius gloriae: & contra malum omne, quod impedire eius perfectionem potest, ita detestamur, ut nullum aliud sit malum, quod non potius optemus ferre. Qui sic amat CHRISTVM, non tantum venialia omnia peccata, quantum patitur fragilitas humana euitat, sed etiam promptè & alacriter, deuoteque opera quaecunque bona ad eius gloriam praestat. Digna est sine dubio pectore Christiano haec aestimatio suae dignitatis; ut non se sinat infra

condi-

conditionem amatorum huius mundi, æstimet se à Deo in altio rem ordinem euectū esse, à pretio diuini sanguinis, quo redemptus est, suam nobilitatem perpendat; imo se vilem reputet, qui tam carō constiterit, omnem autem dignitatem & æstimationis magnitudinem in eum solum conferat, à quo tanti est habitus: cernat, cogitet, & loquatūr, colat, respiret, & amet præ omnibus delitijs, honoribus, diuitijs, eum dūtaxat qui pro se debitam humanitati beatitudinem exuit, qui cum stabuli paupertate coelestis aulæ amplitudinem, cum crucis ignominia Angelorum gloriam

riam

riam cum inauditis cruciati-
bus perpetuam felicitatem
commutauit.

PERFECTIO AMORIS CHRISTI

intensua vnde oriatur, & quæ
nam fit.

CAPVT XII.

Hic perfectioni substan-
tiali æstimatiui amoris
accedere solet accidentalis,
nimirum intensio, feruor, a-
lacritas, & deuotio, tum quia
ea est natura amoris actus, vt
per se feruere soleat, nisi im-
pediatur, tum quia Christi
Domini amabilitas, familia-
ritasque, & facilitas præsen-
tiæ eius, ipsa obiecti cognatio
cum natura nostra, sensibili-
ter nos quodammodo efficit,
& ipso veluti sensu intendit

amo-